

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/126/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120447904
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6120447904.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, adresa C. D., D. E. XXX/XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou: HAÁR & Partners, s.r.o., so sídlom Dunajská Streda, Hlavná 5931/80, IČO 50 950 690, proti žalovanej: D. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. D., G. F. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou: Mgr. Gabriela Nováková, so sídlom Veľký Krtíš, Nám. A.H. Škultétyho 5, pobočka Bratislava, Mlynské Nivy 4962/54, o zaplatenie 10.000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 5C/13/2021-159 zo dňa 13.6.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

V úvode odôvodnenia prvoinštančný súd popísal priebeh súdneho konania, keď uviedol, že súd vo veci vytýčil pojednávanie po zadovážení vyjadrení strán sporu, keď na pojednávanie na deň 21.09.2021 o 13,00 hod. sa ospravedlnila žalovaná z dôvodu účasti na konferencii zamestnávateľa v dňoch 20.-21. septembra 2021. Doložila potvrdenie od poisťovne Generali o jej účasti na konferencii. Žalobca dňa 14.10.2021 vo svojom podaní k žiadosti o odročenie pojednávania žalovanou, spochybnil dôvodnosť prekážky na strane žalovanej, keď doložil program konferencie, ktorý sa konal len v jeden deň 20.09.2021 od 9.00 hod do 19.00 hod, s tým, že ubytovaní účastníci, mali dňa 21.09.2021 opustiť ubytovacie zariadenie o 10,00 hod. Súd uvedený program konferencie nemal k dispozícii, len potvrdenie od spoločnosti, pre ktorú žalovaná pracovala a akceptoval žiadosť žalovanej, keď pojednávanie odročil na nový termín 28.10.2021 o 9.00 hod. Žalovaná emailom dňa 27.10.2021 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní a požiadala o odročenie z dôvodu, že bola v kontakte s Covid pozitívnou osobou a absolvovala PCR test, ktorého výsledok ešte neobdržala, a musela ostať do tej doby v karanténe. Na dôkaz svojich tvrdení doložila svoju požiadavku o zaregistrovanie na test zo dňa 26.10.2021. Súd vo svojej odpovedi dňa 27.10.2021 akceptoval žiadosť žalovanej a odročil pojednávanie na 14.12.2021 o 11.00 hod. O odročení pojednávania bol právny zástupca žalobcu včas upovedomený. Termín pojednávania bol expedovaný dňa 19.11.2021, keď advokát žalobcu mal doručenie vykázané dňom 13.11.2021, žalovaná doručenie nemala vykázané, súd odročil pojednávanie na 10.02.2022 o 11.00 hod, ktorú zásielku žalovaná prevzala na adrese C. H. I. .XXX. Žalovaná dňa 27.12.2021 oznámila súdu, že sa trvale zdržiava na adrese prechodného pobytu, keď od 27.09.2021 bola práceneschopná, čo doložila potvrdením o trvaní práceneschopnosti. Podaním dňa 01.02.2022 žalovaná opäť požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že je v 12. týždni gravidity a vzhľadom na Covidovú situáciu v záujme ochrany plodu a jej zdravia požiadala o odročenie pojednávania až do obdobia, keď sa zlepší situácia. Doložila lekársku správu o gravidite zo dňa 20.01.2022. Súd prípisom dňa 08.02.2022 neakceptoval žiadosť

žalovanej na odročenie pojednávania s tým, že v priestoroch súdu sa dodržiavajú pandemické opatrenia, primeraná vzdialenosť a nosenie rúšok. Žalovaná emailom dňa 10.02.2022 o 7.01 hod., opakovane požiadala o odročenie pojednávania s odôvodnením, že v noci 9.2.2022 sa u nej prejavili príznaky ochorenia horných dýchacích ciest (kašeľ nádcha), mala zvýšenú teplotu 37,2 C, vypila dostatok tekutín, požila vitamíny a celú noc sa potila, keď jej stav sa nezlepšil. Tvrdila, že cez víkend bola v kontakte s viacerými osobami, bolo riziko, že sa mohla nakaziť dominujúcim variantom COVID-19, Omikronom. Súd podmienil akceptovanie žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania doložením antigénového testu, prípadne dokladu od ošetrojúceho lekára o ochorení najneskôr do 10.00 hod, ktoré žalovaná do pojednávania nedoložila a bez ďalšieho ospravedlnenia sa nedostavila.

Prvoinštančný súd pokračoval, že na pojednávaní dňa 10.02.2022 právny zástupca žalobcu navrhol, vzhľadom na neakceptovanie žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania, keď sa tým považuje neprítomnosť žalovanej na pojednávaní ako by sa bez ospravedlnenia nedostavila, rozhodnúť vec rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP. S poukazom na uvedené ustanovenie súd rozhodol dňa 10.02.2022 rozsudkom pre zmeškanie, keď súd v každom jednom prípade žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania inak vyhovel. Aj pre účasť na konferencii, kde však žalovaná zavádzala tvrdením, že sa konala v dvoch dňoch. Miestom konferencie bolo mesto Šamorín, v 30 km vzdialenosti od bydliska žalovanej, keď už dňa 21.09.2021 o 10.00 hod musela opustiť ubytovanie, napriek tomu požiadala o odročenie pojednávania, ktoré sa malo konať o 13.00 hod, čo by určite zo Šamorína, ktoré je vo vzdialenosti 25 km od Dunajskej Stredy bola stihla. Hoci vedela o trvaní konferencie o jej programe musela byť informovaná, napriek tomu, tento program nedoložila, ale si zaobstarala nepravdivú informáciu od spoločnosti Generali, že konferencia trvá v dňoch 20. vrátane 21.09.2021. Súd rovnako akceptoval žalovanej tvrdenia o kontakte s Covid pozitívnou osobou, keď dokladovala aj prihlásenie sa na Covid test PCR, na výsledok ktorý čakala a neobdržala ho do termínu pojednávania, hoci už ho absolvovala 26.10.2021 a pojednávanie bolo vytyčené na 28.10.2021. Súdu bolo známe, že v rozhodnom čase výsledky PCR testov boli do 24 hod. Žalovaná preberala zásielky na adrese G. F. XXXX/XX, C. D. keď prevzala platobný rozkaz dňa 10.02.2021, túto adresu uvádza aj na odpore proti platobnému rozkazu. Z evidencie obyvateľov SR ku dňu 21.04.2021, bolo zrejmé, že žalovaná má trvalé bydlisko na uvedenej adrese od 28.12.2015, na ktorej adrese naposledy prevzala zásielku 2.10.2021. Až dňa 7.12.2021 oznámila súdu, že sa nepretržite zdržiava na adrese prechodného pobytu C. H. XXX, čo doložila potvrdením o prechodnom pobyte od 16.12.201 do 16.12.2026. Následne na uvedenej adrese zásielku o termíne pojednávania na deň 10.02.2022 prevzala 11.01.2022. Hoci už dňa 20.01.2022 mala lekárske potvrdenie o zistenej gravidite, o odročenie pojednávania požiadala až 01.02.2022. Následne, keď súd nevyhovel jej žiadosti o odročenie pojednávania, ktoré malo prebehnúť pri dodržaní Covidových opatrení, žalovaná opakovane požiadala o odročenie pojednávania v deň pojednávania, že sa cítila zle, je prechladnutá a je možné že sa mohla nakaziť aj Covidom, keď bola v spoločnosti viacerých ľudí počas víkendu. Súd prihliadnuc na uvedenú skutočnosť, keď sa žalovaná nechcela dostaviť do budovy súdu a zúčastniť sa pojednávania, z obavy z nakazenia, keď je tehotná, ale sa stretáva s väčším počtom ľudí, bez obáv z nakazenia, ktorú okolnosť mieni použiť ako prekážku účasti na pojednávaní, nemohol akceptovať a vyhodnotil to ako svojvoľné správanie sa žalovanej, s cieľom oddaľovať konanie pojednávania vo veci samej, Vzhľadom na nedôveryhodnosť tvrdení žalovanej o vážnosti prekážky, pre ktorú sa nemohla dostať na pojednávanie, súd jej žiadosť bez doloženia požadovaných dôkazov nemohol akceptovať.

Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ním citovaných ust. § 274 písm. a) a b) a § 277 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku.

Prvoinštančný súd pokračoval, že žalovaná prevzala rozsudok pre zmeškanie dňa 07.04.2022, 15 dňová lehota na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie by uplynula dňom 23.04.2022, keď návrh podala osobne dňa 20.04.2022, v lehote. Mala za to, že neboli splnené zákonné podmienky pre jeho vydanie definované v prísl. ust. § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. C.s.p. V podaní zopakovala tie isté dôvody ako v žiadosti na odročenie pojednávania ako ja v doplnení žiadosti na výzvu súdu. Odvolávajúc sa na vyhlášku Úradu verejného zdravotníctva SR č. 2S0/2021, vyhlášku Úradu verejného zdravotníctva SR č.241/2021, vyhlášku Úradu verejného zdravotníctva SR č. 240/2021 a usmernenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 28. apríla 2021 vydalo dňa 29. októbra 2021,oznámenie

pod zn. (alebo číslom): Spr/1311/20, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 02.novembra 2021. V zmysle uvedeného oznámenia osoby vstupujúce do priestorov Okresného súdu Dunajská Streda sú povinné dodržiavať nasledovné opatrenia: ... v prípade vzniku akútneho respiračného ochorenia je osoba povinná zostať v domácej izolácii ".S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bola povinná v čase pojednávania dňa 10.02.2021 dodržiavať opatrenia Okresného súdu Dunajská Streda zverejnené formou oznámenia a účinné odo dňa 02. novembra 2021 a zostať v domácej izolácii.

Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom, došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľných dôvodov. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať, preto, že bude predmetom posudzovania súdom. Bolo teda povinnosťou žalovanej preukázať a osvedčiť závažnosť dôvodov jej zmeškania. Žalovaná v odvolaní sa proti rozsudku pre zmeškanie zopakovala tie isté dôvody, ktoré uvádzala v žiadosti o odročenie pojednávania, ktoré súd považoval bez dokladov za nie vierohodné. Žalovaná svoje podanie opakovane nezdokladovala. Samotná vyhláška nemôže byť dôvodom, aby ju strany sporu zneužili v svoj prospech a opakovane požadovali o odročenie pojednávania, hoci nikdy sa na pojednávanie nedostavia. Tak ani žalovaná, nemala zjavne záujem sa dostaviť na pojednávania, ktoré boli opakovane odročené na jej žiadosť. Svoje prekážky vždy zdokladovala. Bola povinná aj v tomto prípade doložiť s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie doklady svedčiaci o jej tvrdeniach o jej práceneschopnosť, prípade návšteve lekára, čo neurobila a tým neuniesla dôkazné bremeno, v dôsledku čoho súd jej návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná prostredníctvom svojej advokátky odvolanie, v ktorom navrhla, aby bol rozsudok č.k. 5C/13/2021-139 zo dňa 10.2.2022 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Poukázala na to, že Okresný súd Dunajská Streda zaslal žalovanej dňa 8.2.2022 mail s tým, že sudkyňa nesúhlasí so žiadosťou o odročenie pojednávania, pričom číslo konania bolo uvedené nesprávne. Následne žalovaná 10.2.2022 oznámila súdu, že má zvýšenú teplotu a necíti sa dobre a vzhľadom k jej zdravotnému stavu spojenému s tehotenstvom ležala a nemala možnosť doručiť súdu potvrdenie od lekára do času, ako to požadoval súd, keďže až poobede, ako sa zobudila, keď jej klesla teplota, zavolała lekárke, ktorá jej predpísala antibiotiká, čo vyplýva z výpisu zdravotnej poisťovne Dôvera. Okrem toho v danom období platili vyhlášky ÚVZ v zmysle ktorých bol vstup do budovy v prípade akútneho respiračného ochorenia obmedzený a osoba bola povinná zostať v domácej izolácii, čo vyplýva z oznámenia predsedníčky súdu sp. zn. Spr. 1311/2021 zo dňa 29.10.2021. Ako dôkaz k tomu odvolateľka pripojila výpis zo ZP Dôvera a predmetné oznámenie predsedníčky Okresného súdu Dunajská Streda. Následne odvolateľka tiež poukázala na odlišné rozhodovanie Okresného súdu Dunajská Streda, nakoľko žalobca voči žalovanej vedie na tomto súde aj konanie pod sp. zn. 22C/18/2021, kde žalovaná rovnako požiadala súd o odročenie pojednávania z totožných dôvodov, pričom súd jej žiadosti vyhovel a pojednávanie odročil a ako dôvod uviedol zhoršenú pandemickú situáciu s prihliadnutím na tehotenstvo žalovanej. Ako dôkaz k odvolaniu žalovaná pripojila aj toto upovedomenie.

Odvolateľka pokračovala, že podľa názoru ÚS SR je návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie potrebné vždy posudzovať vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam sporu, pretože pri čisto gramatickom výklade zákona by mohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Za včasné ospravedlnenie sa považuje také ospravedlnenie neúčasti na pojednávani, ktoré strana doručila súdu najneskôr do začiatku pojednávania. Na základe uvedených skutočností odvolateľka má za to, že v danej veci neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovanej súdu písomné vyjadrenie nedoručil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – v texte aj len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. h/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je vymedzený nielen rozsahom, ale aj dôvodmi uplatnenými v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky § 277 ods. 2 a 3 CSP pre zrušenie k rozsudku pre zmeškanie vydaného Okresným súdom Dunajská Streda pod č.k. 5C/13/2021-139 zo dňa 10.2.2022, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovie kontumačným rozsudkom v zmysle § 274 CSP na návrh žalobcu pre zmeškanie žalovanej, ktorá sa nedostavila na nariadené pojednávanie súdu prvej inštancie dňa 10.2.2022 o 11.00 hod.

V predmetnom rozsudku prvoinštančný súd okrem iného poukázal na to, že podaním dňa 01.02.2022 žalovaná opäť požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že je v 12. týždni gravidity a vzhľadom na Covidovú situáciu v záujme ochrany plodu a jej zdravia požiadala o odročenie pojednávania až do obdobia, keď sa zlepší situácia. Doložila lekársku správu o gravidite zo dňa 20.01.2022. Súd prípisom dňa 08.02.2022 neakceptoval žiadosť žalovanej na odročenie pojednávania, keď v priestoroch súdu sa dodržiavajú pandemické opatrenia, primeraná vzdialenosť a nosenie rúšok. Žalovaná emailom dňa 10.02.2022 o 7.01 hod. opakovane požiadala o odročenie pojednávania s odôvodnením, že v noci 09.2.2022 sa u nej prejavili príznaky ochorenia horných dýchacích ciest (kašeľ nádcha). Mala zvýšenú teplotu 37,2 C, vypila dostatok tekutín, požila vitamíny a celú noc sa potila, keď jej stav sa nezlepšil. Tvrdila, že cez víkend bola v kontakte s viacerými osobami, bolo riziko, že sa mohla nakaziť dominujúcim variantom COVID-19, Omikronom. Súd podmienil akceptovanie žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania doložením antigénového testu, prípadne dokladu od ošetrojúceho lekára o ochorení najneskôr do 10,00hod, ktoré žalovaná do pojednávania nedoložila a bez ďalšieho ospravedlnenia sa nedostavila. Vzhľadom na nedôveryhodnosť tvrdení žalovanej a vážnosti prekážky, súd jej žiadosť bez doloženia požadovaných dôkazov nemohol akceptovať, vec prejednal vec a na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 ods. 2 CSP.

Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

Podľa § 277 ods. 2 a 3 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Rozsudok pre zmeškanie je osobitným druhom súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity strany v sporovom konaní. V prípade, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní, na ktorom sa nezúčastnil žalovaný, môže žalovaný za zákonom stanovených

podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na jeho zrušenie je, že žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalovaný povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu.

V zmysle nálezu ústavného súdu č.k. II.ÚS 369/2018-56 zo dňa 13.12.2018 rozsudok pre zmeškanie žalovaného – kontumačný rozsudok - predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného v spore. Procesnú pasivitu treba posudzovať tak, že žalovaný subjektívne aj napriek tomu, že mohol vo veci konať, nemá o pojednávanie záujem a z tohto dôvodu je namieste „sankcionovať“ ho rozsudkom pre zmeškanie. Vzhľadom na to, že pojem „ospravedlniteľný dôvod“ v zmysle § 277 ods. 2 CSP nie je právnou normou definovaný, je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách konkrétneho prípadu posúdia ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní.

NS SR v rozsudku sp. zn. 5Obdo 26/2019 z 29. januára 2020 uviedol, že účelom zákonnej úpravy cit. § 277 CSP je zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V tomto konaní sa súd nezaoberá tým, či boli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným (zistené súdom) ne/možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní. Príčina zmeškania pojednávania žalovaným musí mať s ohľadom na povahu nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo z iných dôvodov aspekt ospravedlniteľnosti (toho, čo je možné v danej veci ospravedlniť). Vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodiť, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 227 ods. 2 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostať, prípadne svoju neúčasť vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá bola známa žalovanému, resp. jeho právnej zástupkyňi, ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil. Dôležitosť ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý sa žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a tiež správanie sa sporovej strany. Aj keď sporová strana uvádza dôvod inak spôsobilý viesť k záveru, že išlo o „ospravedlniteľný dôvod“, nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať a to hlavne bez zohľadnenia širších aspektov konania vo vzájomných súvislostiach.

Vychádzajúc z uvedených právnych a teoretických východísk, bolo povinnosťou žalovanej nielen tvrdiť, ale aj preukázať existenciu ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie predmetného pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Žalovaná existenciu tohto dôvodu – zhoršený zdravotný stav, ktorý jej bránil zúčastniť sa pojednávania – nepreukázala ani pri e-mailovej žiadosti o odročenie pojednávania doručenej dňa 10.2.2022 o 7.01 hod., ani neskôr na výzvu prvoinštančného súdu e-mailom zo dňa 10.2.2022 o 7.31 hod. (v ktorom prvoinštančný súd uviedol, že nesúhlasí s odročením pojednávania v danej veci bez doloženia lekárskeho potvrdenia o ochorení COVID-19, resp. preukázania antigénového testu, ktoré žiadal doložiť do 10.00 hod.) a ospravedlniteľný dôvod ničím nepreukázala, ani vo svojom návrhu na zrušenie predmetného rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 2 CSP (podľa obsahu formálne nesprávne označenom ako odvolanie). Až v rámci odvolania proti preskúmanému uzneseniu súdu prvej inštancie žalovaná doložila elektronický výpis zo svojej zdravotnej karty, z ktorého vyplýva, že dňa 10.2.2022 ju lekárka J. K. E. A. vyšetrila konzultáciou prostredníctvom elektronickej pošty alebo telefonicky a predpísala jej antibiotiká kvôli akútnej infekcii dýchacích ciest bližšie neurčenej, ktoré boli lekárňou aj vydané.

V zmysle § 366 – Novoty v odvolacom konaní, prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V zmysle ostatne citovaného ustanovenia koncepcia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného princípu, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novoty) je prípustná len za splnenia v citovanom ustanovení stanovených zákonných podmienok. Žalovaná odvolateľka ale netvrdila a už vôbec nepreukázala, že by bola splnená niektorá z podmienok cit. § 366 CSP, ktorá by umožňovala v odvolaní účinne uplatniť novotu – výpis zo zdravotnej karty zo dňa 10.2.2022. Do úvahy by pritom prakticky prichádzal iba dôvod podľa písm. d) citovaného ustanovenia, že odvolateľka bez svojej viny tieto dôkazy nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo sa ale ani nejaví ako reálne, keďže prístup do vlastnej elektronickej zdravotnej karty je možný neustále bez obmedzenia. Bolo úlohou odvolateľky v odvolaní dokázať, že nové prostriedky procesnej obrany, na ktoré poukazuje až v odvolaní, nemohla v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny, pričom na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z neobstaranosti.

Z uvedených dôvodov bolo nevyhnutné konštatovať, že listinné dôkazy v podobe výpisu zo zdravotnej karty žalovanej z 10. februára 2022 sú neprípustnou novotou, na ktorú nemohol odvolací súd prihliadať.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného bolo potom nevyhnutné konštatovať, že žalovaná neunesla svoje dôkazné bremeno, keď v konaní ničím účinne nepreukázala existenciu ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie pojednávania prvoinštančného súdu vo veci nariadeného na 10.2.2022, na ktorom bol vyhlásený predmetný rozsudok pre zmeškanie. V dôsledku toho potom neboli splnené podmienky, aby prvoinštančný súd v zmysle § 277 CSP kontumačný rozsudok zrušil, naopak bolo dôvodným zamietnutie návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako správne postupoval súd v preskúvanom uznesení. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne, v zmysle § 387 CSP potvrdil. Vzhľadom na uvedené dôvody vedúce k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia (nepreukázanie dôvodu pre zmeškanie pojednávania), boli ďalšie odvolacie dôvody uplatnené odvolateľkou už irelevantné (napr. že súd v inej veci akceptoval rovnaké ospravedlnenie žalovanej, že vyhlášky ÚVZ a opatrenie predsedu Okresného súdu Dunajská Streda v rozhodnom období obmedzovali vstup do budovy súdu v prípade akútneho respiračného ochorenia).

V zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 234 ods. 2, v odvolacom konaní s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP, v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v odvolaní plne úspešnému žalobcovi voči neúspešnej žalovanej. Keďže ale žalobca bol v tomto odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, ani si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, bolo v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania zakotvenou v čl. 17 CSP, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (obdobne tiež R 72/18).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).